

SCRISOARE

Măi, frățioare, iaca-ți scriu
cât m'oi pricepe și de-a hi
să ne întâlnim. cât oi fi viu
muncea mult mai mult ai ști.
De, cum e'n sate?...
eu în vreme de prigoană...
maghiaru joc de noi își bate
și bate joc și de icoană!

Primar e'n sat un om strein,
cu jar în ochi și'n grai, venin;
câ, pă primarul nost, badiu,
sau dus la muncă'n silnicie!
De popa, ai hi auzit
cât fu de rău batjocorit!
Că poate știi, că și notaru
furi bătut, în plaț, cu parul!

De 'nvățător, ce să-ți mai spui!...
îmblă așa, pă drum haihui!...
Cărește, mână tot ce poate,
a, și-a uitat bietul de toate!
Că-i-a lui Gavril, măi frate,
cintuiră steagu'n spate,
Că zis, săraca! într'o doară,
Că gât c'un șocac, ca să moară!

Arararu nu mai este'n sat!
Căinil, de urlet, au turbat!
Căcaru, a scăpat și el
Că vaci, că nu mai sânt de fel!
Căcolo's toate, cum le știi,
Că răim ca morții pântre vii
Că suflatul meru la gură,
Că nu scăpăm vre'o 'njurătură!

Arad, 15 Oct. 1940

Al. Negură

Dr. Cornel Preda Director al Aradului

Noul chestor al Aradului a
fost numit dr. Cornel Preda,
medic dela Spitalul de copii.
Tânărul medic sibian, stabilit
de câțiva ani în orașul nostru,
este un om de rară energie,
stfel că i-s'a dat postul cel
mai potrivit, unde aduce o ne-
putătoare dorință și sete de
treptate, precum și o nebo-
nă capacitate de muncă.

Știm cu toți ce probleme are
de rezolvat noul chestor, după
regimul bunului plac de până
cum dela Poliția arădană.

DI. chestor Dr. Cornel Preda
nu ști să vindece aceste lacune,
când un chirurg fără milă și
puțare, spre a face rânduială
ună peste tot.

Apoi, după ce totul va fi pus
în punct, va trebui să se îngri-
ască de un nou local pentru
școlii, fiindcă în acela de azi,
e silă să întri.

Arădanii să știe că de acum
înainte, Poliția arădană va fi
instituție de prestigiu și res-
pectată de oricine.

Personalitatea D-lui dr. Cor-
nel Preda este mai mult decât
garanție, pentru ca să putem
face asta.

I. P.

"Monitorul Oficial" publică un
decret-lege prin care, cu în-
ceperea dela 1 Noembrie 1940,
sunt modificate și unificate toate
dispozițiile directe care se re-
zează pe cale de refinerie
teci și vărsare.

Această măsură este foarte
bună, în haosul fiscal ce dom-
nă până acum.

ARADUL DE ASTĂZI

Un punct de plecare

Într'unul din numerele trecute
ale ziarului nostru, un coleg de
redacție, semnala necesitatea re-
venirii asupra unei măsuri pri-
pitate, luată de cărmuitorii de eri
a-i urbei noastre și datorită că-
reia toate vehiculele în drum
spre Piața A. Iancu erau diri-
jate pe partea asfaltată a B-dului
Regina Maria. De aici multe
neajunsuri, certuri, cu aspecte
de țigănie curată, între pietonii
dornici de "o tură pe corso" și
căruțașii grăbiți.

Toate înfățișările acestei pro-
bleme în trecut, au găsit sub
cupolă un refuz net, alimentat
de ambiții deșarte.

Iată însă că de îndată ce des-
tinele municipiului sunt străbă-
tute de ritmul sprinten al tîne-
reții legionare, acea măsură ne-
firească, a fost înlăturată spre
bucuria tuturor acelor dornici
de puțină libertate.

Infiripind așa dar, un punct
de plecare, spre acel "mai bine-
nădăjduit de cei mulți și neas-
cultat până acum, comercianții
și meseriașii români. Problema
factorilor noștri productivi de
toate categoriile, preocupă intens
cercurile conducătoare, lucru de
alt fel foarte natural, într'un re-
gim al muncii cinștite. Dar pen-
tru ca reușita lor să fie deplină
și absolut sigură, mai e nevoie
ca fiecare dintre noi să înțele-
gem chemarea vremii și în li-
mita posibilităților omenești, să
o secundăm cu toată puterea
sufletului nostru.

Iată ce credem că au înțeles
comercianții și meseriașii ro-
mâni din Arad, atunci când, fie
individual, fie colectiv, caută să
se acomodeze nouilor împre-
jurări.

Zic individual, fiindcă observ,
că o altă serie de prăvălii și
ateliere românești se apropie
de strada principală a orașului
nostru — semne bune — ră-
mâne numai să vedem cum vom
înțelege noi jertfa lor, fiindcă ei
fac prin această un sacrificiu
enorm.

Dacă pot semnala ocazional
unele lucruri bune, fie-mi îngă-
duit a spune că nu prea înțel-
eg consfățăirile de Duminică,
în timpul sfintei liturghii a me-
seriașilor și comercianților ro-
mâni.
Intranșiri asemănătoare făceau
și alții, în vremuri apuse, în
special Duminică, ori dacă noi
vrem ca prin sforțările comune
a tuturor membrilor marelui fa-
milii românești, să isbândim re-
pede, — să nu uităm că avem
și îndatoriri sufletești, și, că e
absolut trebuincios ca cel pu-
țin odată pe săptămână, să par-
ticipăm cu toții — dând exem-
plu — la serviciul divin în sfânta
biserica, implorând cel mai te-
meinic sprijin; ajutorul Tatălui
ceresc.

Exemplul altora

Cineva făcea într'un cerc de
prietenii, sunt câteva luni de
tunci, observația foarte justă alt-
fel, că nu prea cetim. Nu că la
noi nu se citește, dar noi, Ro-
mânii, nu cetim.

Desigur un mare adevăr me-
nit să îngrijoreze, pe toți cei
geloși de progresul românesc.
Dar pentru a evidenția mai
practic cele de mai sus, vom
înfațișa câteva exemple la care
am asistat întâmplător.

Era într'o într'o zi de Joi pe
la orele 15. Pe o stradă grupuri
de lucrători, care-și terminaseră
truda zilnică, veneau dinspre Ca-
lea Aurel Vlaicu. Din ele, în
dreptul chioșcului de ziare, unul
câte unul se oprea, desfăcea
dintr'un colț al bastei "leul"
pregătit dinainte, desigur acasă,
și cumpăra ziarul preferat —
în nici un caz românesc — iar
după ce-l împătură cu grijă,
mângâindu-l oarecum, se îndre-
pta grăbit spre casă.

Am privit acest spectacol un
sfert de oră în care timp s'au
vândut, în același loc peste cinci
zeci de ziare — între care nici
unul românesc.

Se opreau și dintre ai noștri
la câte o prăvălie, dar acolo se
vindea altceva, printre care și
băutură spurcată — aducătoare
de neajunsuri, sărăcie pe toată
linia, și Doamne, multă, multă
vrajbă.

Viaductul buclucaș

Întâmplarea a făcut să trec în-
tr'o zi pe viaductul ce leagă
cartierul Grădiște cu orașul, unde
o sumedenie de scânduri
roașe de intemperii, s'au desfă-
cut dela locul lor, fără ca cine-
va să se sesizeze de eventua-
lele necazuri ce se vor putea
ivi cu timpul. Dacă nu se iau
măsuri de îndreptare.

Desigur că între atâtea mari
probleme ce se ivesc zilnic, a-
ceasta poate să treacă cu ve-
derea. Să nu uităm însă că a-
cum câțiva ani, reparația la un
fleaec de viaduct ca acela, a du-
rat vre-o cincisprezece luni, în-
trucât a reușit să exaspereze
întreaga populație a cartierului,
sortită să facă obositoare în-
conjurări, printre trenuri, ca să
meargă de acasă în oraș, sau
înapoi.

Orașul nu voia să-l repare
fiindcă zicea că aparține C.F.R.-
ului. Domni de acolo susțineau
invers. Până ei corespondau,
după vechiul sistem românesc
al biurbrației, au fost câteva
victime, natural, dintre bietii
pietoni.

Duminică 27 Oct. a. c. orele
12.30 se va face sfințirea și
deschiderea Restaurantului Le-
gionar, condus de Legionarul
Bozgan. — Mișcarea Leg. Arad

Pândarii

Se făcea că, mai acum câte-
va săptămâni, un tiner ministru
din zilele noastre, într'o clipă
de răgaz, a poposit într'un oraș
șel de provincie, aducător de
amintiri, cu trudă, morminte
dragi și atâtea altele.

La gară, nu l-a așteptat ni-
meni. Omul nu mai venise "in-
opinat". dar anunțat cu surle și
trîmbițe multe zile înainte.

Și fiindcă era Duminică, în
timpul sfintei liturghii, sfetnicul
Tronului a luat primul vehicul
și s'a dus drept la biserică. Lu-
cru neobișnuit altădată.

Acolo cât mai retras, ameste-
cat între atâția alți, dreptcre-
dincioși, asculta sfânta slujbă
într'o reculegere deplină. N'a
luat loc în strană. Lucru și mai
neobișnuit la noi!

Deodată este zărit de un sluj-
baș oarecare, foarte gelos de
scaunul altuia pe care-l ocupă
la toate ocaziile și-l oferă d-lui
ministru.

Este refuzat, natural, dela în-
ceput, însă conform tradiției d-l
însistă mai departe, doar, doar,
va infiripa un mic taifas, cu a-
cel început răsuflat:

"Ce-i mai nou prin București?"

După un sfert de oră, când
omul se convinge că nici în sf-
lăcaș nu-i lăsat în pace, pără-

sește biserica pe nesimțite, așa
cum a venit.

Când a prins pândarul de
veste că Domnul ministru nu-i
mai lângă el, se înalță pe vâr-
ful picioarelor, căutătura stră-
fulgeră ultimul colțisor unde s'ar
fi putut eventual retrage, încă
odată la stânga, apoi pe dreap-
ta și iese afară în urma lui.

După terminarea sf. liturghii,
în curte văd că unul se mai
agață de-o frântură de vorbă
conducându-l spre strada Meția-
nu și ținând să-l invite la ma-
să, fapt pentru care este refu-
zat din nou.

În drum spre casă, zăresc din
nou insul care pândește la o
întretăiere a străzilor, în apro-
prierea locuinței unor rudeni
ale d-lui ministru, doar, doar,
pică ceva.

Un cunoscut căruia-ai sem-
nalez tristul film al apucături-
le noastre, îmi comunică, fără
să-și poată ascunde un zâmbet
amar, că i-a spus și lui că de-
oarece n'a putut vorbi la bise-
că cu "el" așteaptă doar poa-
te vorbi cu neamurile lui!

În turn arătătoarele se îndre-
aptă spre orele 14, iar peste
drum alți doi pândari trec pie-
ziș spre locuința d-lui ministru,
care a trebuit să se retragă, în-
tr'un restaurant modest să ia
masa.

i. ip.

O profanare istorică:

Casa ziarului "Tribuna" din Arad pe mână străină.

Trec adeseori pe strada Mi-
hail Eminescu din Arad, a că-
rei prelungire găzduiește unul
dintre monumentele cele mai
însemnate ale acestui oraș is-
toric.

Dar nimeni nu bagă în sea-
mă aceeași zestre anonimă
a Aradului, devenită un bun
comun grație lipsei de pietate
a posterității față de scumpele
amintiri ale trecutului.

Pe un frontispiciu bătut de
vreme și vânt, schimbat la
înfațișare de maestru zugrav
care nu cunoaște valoarea in-
scripțiilor și nici chemările
răsculoare din spatele lor, se
mai pot descifra, totuși, urmele
trecutului, titlul ziarului: "Tri-
buna"...

Semnele acestea îmi șoptesc
întotdeauna ceva când le
revăd; mi se pare că se mișcă
în ritmul accelerat al freamă-
tului din odinioară din casa
"Tribunei".

Mă pierd în visări și evocări;
mă simt renăscut și altul, când
mă copleșesc emoțiile reclirii
acestor litere, adevărate tră-
sături de unire și erii și astăzi.

Nu odată m'am întrebat cine
este fericitul proprietar al ace-
stei case scumpe; îmi spu-
neam că trebuie să fie al vre-
unui preot sau dascăl, sau al
unei familii românești, fiindcă
nu-mi puteam închipui să se
fi găsit cineva care să înstră-
ineze un asemenea tezaur de
aduceri aminte.

Dar așa până într'o seară

melancolică dintre acestea pe
care le frăm, când un prieten
arădan, bun cunosător al tre-
cutului acestui scump colț de
țară, mi-a spus că fosta casă
a "Tribunii" a ajuns... pro-
prietatea unui evreu, cine știe
ce speculant din zilele imed-
iate după unire.

Am rămas uluit de sinistra
descoperire, neputând aproape
să cred că au fost chiar alți
de ingrași cu trecutul.

Cei mai bătrâni și noi, cei
mai tineri, din auzile, știm ce
a însemnat ziarul "Tribuna",
alături de "Românul". În ulti-
mele lupte dinaintea eliberării
Ardealului.

Prin redacțiile lor au trecut
cele mai strălucite talente ale
scriitorii românești antebelic
și luptătorii cei mai dărji ai
Ardealului.

Acolo s'a frământat o lume
de idei și idealuri; acolo s'au
pus la cale cele mai îndrăznețe
planuri de luptă — pentru
mântuirea Ardealului de sub
jugul robiei milenare.

Casa uneia din aceste ziare,
a ajuns obiect de speculă și
comerț, până când a pus mâ-
na pe ia un evreu oarecare,
care de sigur, n'a cumpărat-o
pentru valoarea ei istorică, ci
pur bănească.

După război, atâtea gazete
care au apărut, s'au sbătut za-
darnic să aibă casa lor, ca și
atâtea asociații culturale, sau
măcar apartamente puse la
(Continuare în pagina II-a)

Notițe din câmpul muncii

Se știe că prin reorganizarea camerilor de muncă, făcută de curând, Aradul a fost văduvit și de această instituție, care a fost transformată în oficiu, fixându-i-se ca centrală Timișoara.

Dacă faptul în sine a surprins oarecum factorii productivi din regiunea noastră la început, după examinarea situației, — se presupune acum că, probabil, totul se datorește unei neînțelegeri a situației de fapt.

Activitatea Camerii de Muncă din Arad a fost citată în totdeauna ca exemplu, meseriașii români înzestrați fac cinste meseriei lor, iar îngrijirea dată ucenicilor a fost exemplară.

E singura instituție din țară, în acest gen, care a înființat și susținut colonii de vară proprii pentru membrii ei.

Tocmai pentru aceasta, o întrunire a reprezentanților tuturor factorilor productivi, a reunit Luni seara, în frumosul local al camerii de muncă pe toți conducătorii de Bresle și Asociații profesionale, spre a găsi o modalitate pentru a menține și pentru mai departe această instituție aici la Arad.

Au fost prezenți d-nii: Gheorghe Voștinar, președintele Camerii de Muncă, A. Popescu, consilier, I. Tulbure, președintele Reuniunii Meseriașilor și Comercianților Români, Șt. Coroban, președintele Uniunii micilor industriași, L. Tatu, președintele Breslei Croitorilor, A. Spath, v. președintele Breslei funcționarilor particulari, P. Boian, președintele Breslei cofetarilor, Șt. Zarea, președintele Breslei lucrătorilor metalurgici, Gh. Ienciu, președintele tipografilor patroni, Gh. Budean, secretarul Breslei de îmbrăcăminte și textile, A. Cornea v. președintele Breslei de încălțăminte, Gh. Mișuț, președintele lucrătorilor lemnari, Ion Stănilă, președintele Asociației Meseriașilor Români, B. Böszörményi, președintele Breslei meseriașilor de construcții, A. Botta, președintele meseriașilor din alimentație, A. Bodrogean, președintele meseriașilor coafori, V. Sfăt, președintele meseriașilor tâmplari, Sabin Pârva, secretar A.M.R.A. Sala Nicolae, consilier ș. a.

Deschizând ședința, d-l Gheorghe Voștinar, înfațșează celor prezenți situația creată prin desființarea Camerii de Muncă din Arad, demersurile făcute pe lângă autoritățile locale, precum și scopul întrunirii.

În cuvinte bine simțite, D-sa descrie multiplele neajunsuri ce se vor ivi, apoi importanța Aradului românesc din punct de vedere profesional, menționând că instituția din Arad, s'a fixat în ordine numerică a treia pe țară.

Pe de altă parte, în Arad, elementul românesc, cu o oarecare experiență în conducerea

organizațiilor profesionale e mult mai numeros și astfel ar putea fi mai înțelept față de lucrătorii și meseriașii români, nevoiți să apeleze la ajutorul instituției spre ași infiripa un atelier.

Cere apoi, în interesul Aradului românesc menținerea la Arad, a acestei instituții, cu orice jertfe.

În continuare vorbește d-l I. Stănilă, care se asociază la năzuințele exprimate, în speranța că totul s'a produs dintr-o neînțelegere oarecare și că s'ar putea reveni asupra faptului.

Pentru aceasta D-sa propune formarea unei comisii din 3—5 persoane, care să întocmească un memoriu, cât mai amănunțit, care apoi să fie prezentat autorităților locale și eventual d-lui ministru al muncii.

Să fie o cerință a tuturor pentru menținerea Camerii.

D. I. Tulbure își exprimă de asemenea nedumerirea, pentru situația ivită, crezând că este rezultatul unei erori trecătoare numai. D-sa aduce la cunoștința celor prezenți că tocmai a fost

alocată o sumă de cca 200.000 lei pentru înzestrarea meseriașilor români, dar care acum nu se va mai distribui urmând să fie repartizați eventual din nou de către cei din Timișoara.

D. Ștefan Coroban cere formarea comisiei pentru întemeierea memoriului, iar d-l P. Botta, cere ca, pentru cazul că această Camera trebuie să fie în strânsă legătură cu circumscripția Inspectoratului general al Muncii să fie adus și acela dela Timișoara la Arad.

S'a format apoi comisia pentru întocmirea memoriului, care după propunerile d-lui Tatu, a fost constituită astfel: I. Tulbure, A. Popescu, Gh. Voștinar, I. Stănilă, Gh. Mișuț, Șt. Coroban. Comisia și-a început lucrările de îndată, lucrând la memoriul pe care-l vor înainta celor în drept.

Ioan Pălmaș

Păun Păutu

Coloniale, Delicatese, Aromate
„La Păunul de Aur”
ARAD, vis-a-vis de Primăria
Telefon 22-63.

Coloniale, delicatese, ceai, rom, liqueur
beuturi, brânzeturi și tot felul de
băcăni cu prețuri modeste

FAPTELE SĂPTĂMĂNI

Darurile Casei Regale pentru „Ajutorul Legionar”

Casa Regală a înștiințat Marșii, dela Castelul Peleş-Sinaia, prin d. mareșal Râmnicăneanu, că ține la dispoziția „Ajutorului Legionar”:

Lei 500000 (cinci sute mil) în numerar,
1700 perechi ciorapi
1400 tricouri,
2000 cămăși,
2500 perechi ismene,
1000 batiste,
1200 fulare,
1400 perechi mănuși
1700 perechi bocanci

★
Duminecă a trecut prin Sibiu, călătorind spre Blaj d. Iuliu Maniu, fost președinte al consiliului de miniștri.

★
Printr-o decizie a d. prof. Gh. Leon ministrul Economiei Naționale, fabrica de ciment dela Gura-văii a fost preluată și exploatarea de Stat.

Pecând o măsură similară și la fabrica de ciment din Hălmașiu?

DAN TEODOR

Instalator de apeducte și canalizare
Arad, Bul. Reg. Ferdinand 50

Caut porumbei „Păun” colorați. Adresa la ziar.

Fruntașii partidului național creștin s'au întrunit în București sub presidenția d-lui prof. Gh. Cuza.

★
În Ungaria a luat ființă un nou partid sub denumirea: „Partidul noii ordine maghare” de sub conducerea d-lor: Imredy, Iarossy și g-ral Eugen Raiz.

Mareșalul Göring, în mijlocul aviatorilor săi dă ultimele instrucțiuni înainte de decolări

Incepând din ziua de 20 Oct. a. c. s'a pus în circulație noi emisiuni de timbre postale, cu efigia Regelui Mihai. Timbrele vechi vor fi scoase din circulație pe ziua de 1 Noembrie a. c.

★
Societatea anonimă de asigurări „Britania” din București, B-dul Regele Carol I No. 53 a schimbat denumirea firmei în „Alemania” s. a. r. de asigurări generale.

★
Guvernatorul Barcelonei a condamnat la o amendă de 10.000 pesetas pe fiecare din persoanele care au participat la un banchet dat în cinstea unor anumiți industriași străini, fiindcă au pretins să li-se servească mâncările în farfurii de aur.

Văd. lui Coloman Hartmann

GIUVAERGIU. Ceasuri moderne pt. perete Arad,
Bul. Reg. Maria 26.

Decorarea foștilor membrii ai Gărzii lor Naționale din Ardeal: 1918-1919

Comuna Bârzava, jud. Arad

Soldat Cojai Ioan, Bălțean Petru, Dohongie Gheorghe, Dehelean Ioan, Dobra Gheorghe, Stepan Gheorghe, Bălțean Eugen, Crișan Todor, Ghiera Nicolae, Bălțean Iosif, Roșca Iosa, Crișan Toma, Popovici Coriolan, Muntean Ioso, Bălțean Gheorghe, Stana Ioan, Stepan Anton, Bălțean Iosif.

Comuna Bogșig, jud. Arad.

Sergent: Măneran Constantin, Voda Pavel, Tripa Ioan.

Caporal: Cristea Antonie, Bătrân Todor.

Soldat: Bătrân Pavel, Palco Todor, Gândilă Ioan, Șilau Pavel, Lupău Constantin, Ardelean Simion, Selegean Nicolae, Vodă Crăciun, Bătrân Ioan, June Vasile, Palcu Ioan, Ignat Floria, Halmageanu Pavel, Beleau Nicolae, Cizmaș Avram, Marta Todor, Lupău Nicolae, Lăscuț Nicolae, Popa Alexandru, Corb Ioan, Iovanaș Ioan, Sala Simion, Țirca Pavel, Belcan Pavel, Halmageanu Ioan, Popa Gligor, Țircea Popa Todor, Voda Ilarie

Novăcuț Ioan, Delean Todor, Bolog Ioan, Halmageanu Nicolae, Șerban Petru, Zgardan Nicolae, Butori Pavel, Dehelean Ioan, Rob Ioan, Vodă Gheorghe, Belcan Todor, Ursoi Ștefan, Măneran Todor.

Comuna Bătuța, jud. Arad

Soldat: David Partenie, Lănas Miron, Rechițan Vasile, Belcan Partenie, Medrea Vasile, Popa Virgil, Rechițan P. Vasile, Ciucurița Alexandru. Ioja Miron

Comuna Cicir, Jud. Arad

Sergent: Raicu Nicolae, Agrijean Iuan.

Caporal: Conta Gheorghe.

Soldat: Glogoviceanu Vasile, Agrijean Ioța, Andraș Florin, Pasculescu Ioan, Glogoviciu Dimitrie, Stoinescu Ioan, Camășă Gligor, Iuba Gheorghe, Nădăreț Teodor, Pădurean Ștefan, Șit Iosif, Pasculescu Vasile, Nădăreț Teodor, Bozgan Dimitrie, Vânăți Iancu, Șoimoșan Dimitrie, Ilica Dimitrie, Pasculescu Ioan, Sion Gheorghe, Rujescu Avram, Popescu Mihai.

Restaurant „București”

(Propr. TRAIAN CRISTEȘCU)
Grătar special. Muzică de primă ra
ARAD, Piața Avram Iancu

Cumpăr radio Super

de sub mână. Adresa la ziar

Bodega Popa

Mâncări reci și beuturi spirituoase
Arad, Piața Ștefan cel Mare.

Sfăt Vichentie

Tâmplar Str. Dr. Rațiu

Fost „Taverna”

PAVEL PECICAN. Piața A. I. Iancu

D-trie Manea

Vis-a-vis cu Prefectura

Ștefan Coroban

Str. V. Goldiș Nr. 1 Pal. Băncii

Ecaterina Budiu

Croitorie Str. M. Nicoară

Gheorghe Budean

Croitor Piața Avram Iancu

Gh. Mocuța

B-dul Regelele Ferdinand

Terschansky Iuliu

BLĂNAR — Arad, Str. Cloșca

O profanare istorică

(Urmare din pagina 1-a)

dispoziție de generozitate a fost va, când casa „Tribunei” a fost te să fi oferit acest adăpost ca cu o prestație atât de importantă și simbolică.
După în acest timp, în anii noștri de mustrătoare nepăsare după război, casa „Tribunei” a ajuns aceluia care a oferit mult și care nu cunoștea valoarea prafului rămas alte vremi pe pereții ei vechi.
În ceasul reparațiilor pe care îl trăim atât de târziu, trebuie ca și casa „Tribunei” să schimbe localarii și să deschidă larg ferestrele soare, pentru aerisire și menea de gazdă.

„Findcă irec atâția morți fața noastră și ne mustră.

— Trec atâția morți și îndurerată a Ardealului...

Dr. Ion I. Pogon

Matei Maltry

Croitor Parisien pt. Dame
ARAD, Str. Dr. Robu 4.